

Wõta ja loe!

№ 3.

On sul kodu taewas?

Mõned inimesed arvavad, et see, mida teame taevast, on vaid tühi ettekujutus ja et need, kes räägivad tulewast elust, kõnelevad millegist hoopis tundmatust.

Jumal on siiski piiblis ilmutanud meile taevast niipalju, et me ei tarvitse sugugi olla teadmatuses selle oludest ja elust.

Sina, kes ja veel midagi ei tea eluasemeist seal üle-

wal, saaksid päris üllatatud, kui süveneksid kõigesse sellesse, mis piibel sellest kõneleb. Palju kasu tooks see sulle. See kinnitaks su usku ja täielikum teadmine ülewelseist eluasemeist tõmbaks su südant nähtawaist ja kaduwaist asjadest taewase Jsa rahumajade poole.

Teame kogemusest, et kui meil wõõrsil on häid sõpru, siis kuulame suure huwiga jutustusi selle maa oludest. Ning see, kes kardab elama afuba kaugesse linna, püüab saada kindlasti igatewiisi wõimalikult täpsemaid eelteateid sellest linnast ja selle elanikest.

Taevast teame, et see on Jumala elukoht. Tuleb meele Jssanda Jeesuse õpetatud palwe: Meie Jsa, kes ja oled taewas, pühitsetud saagu Sinu nimi. Kui meie Jsa poleks taewas, kui ta ei elaks seal, waewalt oleks Jssand nii õelnuud.

Mäletan kaht wenda, kes aina olid, nagu kõik peafsime, üksksteist armastanud. Need wennaõed sattusid wõlemad sõtta ja wõitlesid kõrwuti. Ühes ägedas lahingus sai teine neist surmawalt haawata. Wõitlus oli aga nii äge, et teine ei saanud muud kui panij oma seljastü surema

wenna pea alla. Heites wennale hella jumalagajätu pilgu, mõtles ta edasi rutata, kui kuulis surija sofistawat: „Wõta see koju emale, üttele, talle, et suren õnnelikult.“ Kõikwõttes wiimase jõu, tõstis ta weel pead, suudles wenda ja ütles magusalt naeratades: „Auline, auline! Näen Kristust taewas!“

Palju on neid usklike, kes lahkudes siit ilmast, on saanud hetkeks näha Issandat Jeesust taewa aus Issa paremal käel. Wäitsjed lapsedki on saegeli siit ilmast igawikku astudes öelnud, et „näewad Jeesust ja ingleid“.

Mis on see, mis teeb maije kodu meile nii armsaks ja külgetõmbawaks? Kas mõõblid, majakraam wõi seinamaalid? Selleks teewad teda need armsad, kes seal elawad. Wõta ära need armastajad südamed, kes loowad rõõmu ja siujusi kodus, ja see kodu on sünt kui haud. Selle walgus on kustunud.

Mis on see, mis wõib teha taewa meile nii armsaks ja külgetõmbawaks? Usun, et see on Issand Jeesus. Saame näha teda, kes andis oma elu meie eest ja, kes armastab meid igawese armastusega, ja see-pärast on taewane kodu meile kallis. Do, armsad sõbrad, hoolitsegem selle eest, et me ei kaota taewast ja selle au!

Jeesus palus oma jüngerite eest ja ütles: „Issa, mina tahan, et kus mina olen, seal ka need oleksid, keda oled annud mulle, et näeksid mu au.“ Joh. 17:24. Oma jüngeritele Issand ütles, kui need rõõmsalt tulid esimeselt misjonireisilt: „Arge olge rõõmsad selle üle, et kurjad waimud on teie meelewalla all, waid olge enam rõõmsad selle üle, et teie nimed on üles kirjutatud taewas.“ Luuk. 10:20. Jumala laste nimed kirjutatakse eluraamatusse samal hetkel, kui nad sünniwad uuesti elawaks lootuseks Kristuse ülestõusmise wäe läbi.

Kusagil raudteejaamas nähti kord reisijaid kiirelt ruttawat ainutesse lähedal olewasse hotelli, et saada sealt ööforterit. Keegi ütles naine läks päris rahulikult sama hotelli poole ja kui talt küsiti, kuidas ta selle tormamise keskel wõib olla nii rahulik, wastas ta: „Olen juba paari päewa eest tellinud omale walmis toa.“ Ta nimi oli hotelli raamatuis.

Nii teewad kristlased taewase kodu suhtes. Nad otsiwad juba warakult ühendust Jeesusega, kes on läinud meile walmistama asemeid.

Sina, wanake, kas ja ei tahaks saada endale kodu taewas? Usud, wõib olla, nüüd kaunis kodus. Kuid taewa eluasemed on palju aulise-mad. Ja sina, noor, ei tea sinagi oma elu pikkust. Kas on sulle elukoht walmistatud taewas? Jeesus seda sulle walmistab, kui otsid eluühendust temaga. Otsi ta armu tõsiselt meeleparandamiseks ja uuestisünniks usu läbi tema nimesse.

D. L. Moody.

Kui Melanchton lamas jurimoodil, küsis ta wäimees, kas ta weel midagi soowiks. Ei midagi muud kui taewast!“ oli wastus.

Kuulus filosoof Kant tunnistas kord, et kogu ta filosoofia pole toonud läbitatsumispäewadel talle seejulgust lohutust, kui see üksainuke sõna piiblist: „Ja kui ma käin surmawarju orus ei karda ma kurja,

fest et fina minuga oled; sinu kepp ja sau, need trööstivad mind." Taav. laul 23:4.

Millise kuu järele saad siin ilmas moodustatud, selle sarnane oled ülestõusmises. Kristus wõi Beelial — saatan, mõlemad püüawad sind endale. Joh. Gerhard.

Mitmed soowivad kord elada õnnelikult Jumalaga taewas, kunagi sellele mõtlemata, et nad juba maapeal wõiksid olla Jumalaga õnnelikud. John Wesley.

Ainult seitse päewa!

2.

Üks uni ja selle tagajärjed.

Charles M. Sheldon.

See seal diwanil waitis. Ta tundis, et abikaajal on õigus. Kuid härra Hardy oli esijoones üks omakasjupüüdlif inimene. Ta ei mõelnud kaugeltki weel oma klubist lahti welda, wõi teaduslikest seltsidest, wõi sagedasist ärisõprade kutseist seepärast, et ta abikaaja nii tihti pikki õhtuid üksi pidi meetma ja ta lapsed talle peaaegu wõõrats jäid. Kuid see teda ärritas, et tema, wäljapaistwa mehe, lapsed tutwusi teewad, mida ta ei wõinud hääts kiita ja see wastolus oli wanade heade kommetega tema tutwusringis, et ta pojad ja tütreid nii sageli õhtuti on wäljas, ja eriti pühapäewal. Robert Hardy elureegel oli: minu isiklikud huwid esikohale. Niitaua kui keegi selles teda ei takistanud, oli ta nii heatahtlik, hoolitles wabatahtlikult oma majapidamise eest ja ei lastnud tunda rahapuudust, ta mitte reisibets ei omal naifel ega lastel, kui nad seda aga wajasid. Riipea aga, kui keegi ta plaanid läbi kriiputas, wõi palus talt midagi, mis nõudis eneseäraalgamist, muutus ta pahuraks, kõwaks ja uhteks.

Juba 25 aastat oli ta Dartoni kiriku liige olnud, omades hääleõiguse ja koha wanemate kogus ning polnud kitsi rahalises abiantdmises. Selle üle oli ta uhke. Kuid mis puutus isikliku aja wõi jõe ohwerdamisele, siis oletas ta seda sama wae-walk teinud, kui oma parimat wara ohwerdanud. Wtimalisel nädalal oli õpetaja talle sama südamlisult kui tõsiselt kirjutatud, tänades teda, kui kiriku wanemat, ta teenistuse eest mõddunud aastal ning teda palunud tulla festnädalajele koosolekule, ühtlasi walida endale mingi tegevusharu, millega natukene ta aidata wõiks. Parajasti käis läbi koguduse üks liikumine, mis, paljusid haaras, millepärast pastor siis ta tungiwalt soowis teiste taastööd.

Robert H. luges kirja kiirelt, pealtistaudselt läbi ja naeris põlglikult. Mis, tema peaks osa wõtma palwekoosolekust? Waewalt kunagi oli ta jarnasest osa wõtnud — selline oli talle liiq igaw. Et härra Jones talle sellest kirja kirjutus, leidis ta koomilise olemat, ifegi peaaegu häbemata. Ja nii wistas ta kirja paberitorwi ja ei mõelnudki wastusele. Olets see üks äriline kiri olnud, siis poleks ta jifemine tunne sarnast hoolimatust lubanud, kuid kiri ta õpetajalt — see oli hoopis ifeasi. Ühele jarnasele wastada, ei tulnud talle mõttesfegi. Ja kui siis neljapäewa õhtu saabus, läks ta maleklubi istungile, — male jumalateenistusele; oli ta ju hea mängija.

Pühapäewakooli juhataja oli hiljuti pööranud ta poole asandliku, wiisaka palwega, kas ta mitte ühte poiste gruppi ei taha enda hooletks wõtta. Kuidas tema — ja weel selline ülesanne? Tema, mõjurikas, rikas ühe maailma suurima raudtee-wabriku direktor — tema peaks oma aega ohwerdama ühele pühapäewakooli klaskile? Ta wabandas aja puudusega, läks peale seda kofe, nagu oli torku rääkinud, mõne-dega seltsis teatri mingit janti waatama. Koju tulles tegeles ta weel ühe tunni keemiliste katsetega ülewal oma eralabaratooriumis. Oli ju härra Hardy nii teaduslikult kui fääsiliselt tegevuswõimne mees. Mis teda huwitaks, selle pärast oli ta

walmis hea meelega waewa nägema. Muidu polenud ta mitte laisk, aga mõte aega, jõudu ja andeid teistele õnnistuseks tarwitada, oli talle wõõras.

Täna õhtul diivanil lamades ja kuuldes, kuidas ta abikaasa talle ta egoismi nii selgelt näitab, ei mõelnudki ta sellele, millestgi jarnastest loobuda, mis teda humitas, wõi kus ta wõis au ja kiitust lõigata.

Waiuse kattesas proua Hardy tähendas: „Kui sa ära olid, käis ees-tööline Burns siin.“

„So, mis ta siis tahtis?“

„Ta ütles, et täna pealeõunat walamisfojas ühe retordi plahwatuse tagajärjel on saanud kolm wõi neli töölist raskesti wigastada ja selle peale on kõik tööliised töölt lahtunud.“ (Särgneb.)

Wiisil: Oh anna tuhat keelt ja mulle. 141.

Ma tõstan taewa poole silma, Jään Jsa peale mõtlema Ja lendan üles, jätan ilma, Ja tunnen suure rõõmuga, Kuis Jsa südamel ja suus Arm ikka wana, ikka uus.

Oh ime, et ta armastanud Mind enne ilma asutust, Et mulle riigi walmistanud, Kust ootan lapse pärandust, Et enne, kui ma sündsin weel, Sain temalt armu armu peal!

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Lase mind, mu hinge Päästja, Sinu rinnal hingata, Siis kui hädatuuled tõuswad, Lained tahtwad hukata.

Roor: Oh kui hea on ju peal' loota, Sinu omaks anda end', Mita, et wõin taewas saada Igawesti näha find.

Elutormides mind hoia, Kuni lõpeb waewate; Wii mind kindla sadamasse, Hinge sulle pühitse!

Wiisil: Jeesus, tule minule. 59.

Rõigest ilust ilma peal Jeesus ilusam on weel, Temast ilm kõik ilu saab, Teda mulle ilmutab.

Päike koidab esiti Ja siis paistab selgesti, Teda nähes mõtlen ma: Suurem walguis, Jeesus, sa!

Kui ma walguist teretan, Siis ju walguist mäletan, Mis kord taewas auga Saan ma näha lõpmata.

Ilmus Waim. Kodumaa laulil II osa. Hind 25 senti. Palju isuwaiisij-
kifi laule nootidega kahele häälele. I ja II osa noote neljale hääle lautuooride
 jaoks saab 50 f. anne, ütsikkaulud á 10 f. Tellida toimetajalt.

Toimetaja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ á 2 senti; 10 tükki — 15 senti. Ilmub
 2x kuus. Makstab aastas 50 f. 1/2 a. 25 f. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktat-
 misjoni heaks, tellimisi ja kaastõbid saata toimetaja aadressil P. Sink. — Päikele 5—7,
 Tallinn Tellida võib ta Britti & Wäljam. Piibliseltist, Ratastaewu 4 Tallinna;
 sealsamas saada ka igafuguseid piibleid ja piiblioji.

R.Ü. „Pülmaja“ trükk, Keilas 1933.